

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza sfintei sărbători a S. S. „Constantin și Elena“ numărul procsim va apăre Sâmbătă în 23 Maiu v.

19 Maiu, 1787.

Se împlinesc astăzi o sută de ani, decând episcopul de atunci al eparchiei noastre, al Transilvaniei, Gedeon Nichitici a întreprins visitația canonică în eparchia sa.

La 19 Maiu 1787 năpăstuitul episcop al năpăstuitei biserici ortodoxe din Transilvania și-a început activitatea sa ca vizitator al eparchiei sale cu comuna Seliște. Aici s'au adunat preoții din impregiurime cu protocoalele lor, cari apoi se vizitară din foaie în foaie, din cerculariu în cerculariu, se confrontară cu formulariul de atunci prescris pentru protocoale, și în manuscrisul original, care din întâmplare ni-a căzut în mână, se însemna, dacă preotul are singelie, și dacă el este în ordine cu protocoalele.

Lucrările acestea s'au continuat se vede în întreagă eparchia.

Vitregitatea timpurilor trecute pretutindenea ruine a lăsat pe urma sa în sinul bisericii noastre. Ce era deci mai natural ca și aceea, ca originalul testificărilor despre această visitațiune ca ruină să cadă în mâinile noastre tocmai după 100 de ani.

Ce era mai natural ca aceea, ca un preot dela sate se ne trimită nouă acest prețios document despre o lucrare săvârșită în eparchia noastră acum o sută de ani, lucrare care pentru generațiunea de astăzi este de cel mai mare interes.

În vieța unei biserici o sută de ani nu este tocmai lucru, despre care noi nici să nu visăm. Alt-cum e la noi. Revoluțiunea dela 1848 a nimicit archiva dela consistoriul nostru, așa, că noi trebuie să căutăm a aduna de pe la privați actele și documentele pentru istoria mai prospătă din vieța suferințelor noastre.

Originalul visitațiunii canonice, de care vorbim, s'a aflat la parochul nostru din Tilișca Vasiliu Iosof, și după cum mi s'arătă el, că el este Vasiliu Iosof, dênșii încă nu știu cum a ajuns manuscrisul în mâinile lor.

Manuscrisul nu este complet; cât a ramas, este foarte bine conservat, durere numai, că multe foi lipsesc așa, că nu se poate da o iconă fidelă a lucrării în toate comunele din eparchie.

Hârtia este durabilă, precum se fabrica ea pe timpul acela. Împărțită în două, pe fractura dela

partea stângă este însemnată comuna bisericească, urmează imediat numele preoților, după cari se notează, dacă are sau nu are singelie. Pe fractura din partea dreaptă urmează constatarea, dacă protocoalele bisericesci sunt în ordine, apoi instrucțiunea, ce se da cu acest privilegiu preoției și alte note de interes istoric, cum este bunăoară fasiunea preoților din Bran, despre năpăstuirile, la cari erau espuși din partea turcilor. Pentru noi deși defectuos, acest manuscris are mare importanță. Vedem în el descrițiunea de atunci a parochiilor noastre, un felu de șematism despre statul personal al preoților, și despre starea culturală, la care eram pe atunci.

Mai mult. Deși defectuos, acest manuscris ne permite să facem o comparațiune între acuma și acuma o sută de ani și să vedem, ce ni s'a mai conservat din cele de atunci, pe ce locuri anume, și unde suntem în pierdere.

O mângăere sufletească vor avea cetitorii nostri, cari au fericirea de a se fi păstrat în acest manuscris rezultatul visitațiunii canonice pe acuma o sută de ani în locul născerii lor. Ei vor vedea pe moșii și strămoșii lor din veacul trecut, cari între impregiurările de atunci au fost apostolii neamului nostru, căci pe acea vreme numai preoții au ținut sufletul în poporul român.

Pe sub munții Carpați multe documente s'au păstrat și încă multe se păstrează fără a se putea judeca importanța lor. În special la preoții nostri se vor fi aflând multe cărți vechi, cari pot avea mare importanță pentru biserica noastră.

Convingerea noastră e, că nu numai la părintele Iosof din Tilișca, ci și la alți preoți de ai nostri se vor fi aflând cărți din veacul trecut, cari pot cuprinde lucrări privitoare la vieța noastră ca bisericească și națiune.

A le scoate la lumină și a le da publicității, aceasta este deocamdată chemarea noastră. Posteritatea apoi după ce noi le vom scăpa din perire, le va cerne, și va alege din ele materialul trebuincios pentru istorie.

Cu numărul de adi începem transcrierea manuscrisului despre visitațiunea din 1787.

Vom nota, că episcopul Gedeon Nichitici în întreagă visitațiunea, care în fragmentul dela noi se termină cu tractul Sibiu, comuna Boița, la 20 Iuniu 1788 a fost însoțit de secretariul seu Dimitrie Cernovici, care a scris protocolul, și care din marcata scrisoare a lui judecând, a trebuit să fie un om energetic, apoi în comisiune pretutindenea stă scris și protopopul tractului.

Visitațiunea se estinde asupra protopopiatelor de atunci:

1. Mercurea; 2. Sas-Sebeș; 3. Orăștie; 4. Huniad; 5. Dobra; 6. Hondol; 7. Trestie; 8. Abrud; 9. Bèlgrad, 10. Lunca, 11. Mureș, 12. Ungra, 13. Egerseg, 14. Idiciu la Reghin, 15. Brașov, 16. Făgăraș, 17. Corbi, 18. Sibiu.

Ne cade bine, că după o sută de ani putem face o reprivire asupra eparchiei noastre din timpurile neomenoaselor persecuțiuni de tot soiul.

Urmează documentul în „Foița.“

Revista politică.

Parlamentul unguresc a fost închis Joi de către Majestatea Sa împăratul și regele nostru într'un mod de tot splendid. Maj. Sa a fost venit în capitală — încungiurat de cele mai notabile persoane, — anume, ca actul închiderei parlamentului se fie efeit tot așa de pompos, ca și în anii trecuți. Mesagiul regal rostit între strigăte entusiastice de „élyen“-uri e următorul:

Stimați Domni, Magnați și Deputați, Iubiți credincioși!

Când înainte de aceasta cu trei ani v'am salutat primădată din acest loc, Ni-am exprimat încrederea, că urmând esemplului dietelor antecedente, și Domniile Voastre Ve veți îndeplini datorințele cu o diligență esemplară.

Ne servesc spre bucurie, a putea declara astăzi, că nu Ne-am înșelat în încrederea aceasta.

Deși n'a fost cu puțință, ca să rezolviți toate acele agende pe care Noi le-am indigetat cu ocaziunea aceea, dar totuși s'au rezolvit din cele indigetate multe, și s'au creat totodată și alte numeroase și de mare importanță legi.

Casa de sus s'a organizat din nou și nu Ne îndoiim, că în forma actuală, își va îndeplini cu scumpătate chemarea legislativă în interesul tronului și a statului maghiar.

Periodul sesiunilor dietale s'a prolongit și așa dieta viitoare cu mai multă tignă va isprăvi importantele cesiuni rămase neresolvite.

Cestiunea pensionarei ampioaiților statului s'a regulat pe o basă mai ecuitabilă; dreptul apei s'a regulat din nou și prin aceasta încă s'a îndeplinit o lacună mare, regularea Dunărei de sus s'a asigurat pe cale legislativă, cu'n cuvânt, în toate direcțiunile vieții de stat s'au făcut dispozițiuni importante.

Prin construirea în măsură mare a căilor ferate vicinale și prin edificarea căii ferate Munkács-Stry, de importanță foarte mare pentru stat, rețeaua căilor ferate s'a perfecționat în mod însemnat; prin prelucrarea legilor municipale, comunale și disciplinare s'a efectuat îmbunătățirea administrațiunii; în privința sanitară, care e o cesiune atât de importanță,

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

Anno 1787, în protopopiatul Mercurei, în satul Selliște.
În 19 Maiu.

- Secel.** Popa Atanasie Manu, n'are singelie.
Popa Iacob Popovici, are singelie.
Au și protocolul cerculărilor, și al bisericii, de cei botezați, cununați și morți.
- Cacova.** Popa Dimitrie Ciucu, are singelie.
Popa Ioan Proca, are singelie.
Popa Toma Andreiu, n'are singelie.
Au și protocolul cerculărilor, și al bisericii, despre botezați, și cununați și morți.
- Sibiul.** Popa Georgiu Popovici, are singelie.
„ Petru Budila, are singelie.
„ Stefan Tabac, n'are singelie.
Protocolul cerculărilor numai din anul 1785 până la Nr. 170 din luna lui Aprile au, eară de pe anul 1786 și 1787 n'au scris, și, și în protocolul bisericii s'au aflat multe greșale, pentru aceea li s'au poruncit, ca să pli-

nească protocolul cerculărilor, și să îndrepte al bisericii după formulariu.

- Valie.** Popa Ioan Radu, are singelie.
„ Bucur Băila, are singelie.
„ Coman Atetu, are singelie.
Au și protocolul cerculărilor și al bisericii, de cei botezați, cununați și morți. Numai că greșala protoc. cercul. aflându-o, li s'au poruncit să-l îndrepteze.
- Seliște.** Prot. Moise Moga, are singelie.
Popa Ioan Popovici cel bătrân are sing.
„ Ioan Popovici cel tînăr are sing.
„ Savva Popovici, are singelie.
„ Aleman Popovici, are singelie.
„ Stefan Marcu, are singelie.
Au și protocolul cerculărilor, și al bisericii, despre cei botezați, cununați și morți.
- Galeș.** Daniil Munteanu, are singelie.
Ioan Popovici, are singelie.
Au și protocolul cerculariului și al bisericii despre botezați cununați și morți
- Tilișca.** Popa Daniil Miclăuș, are singelie.
Dimitrie Miclăuș, are singelie.
Popa Miron Lal, are singelie.
Popa Ioan Terhenu, are singelie.

Protocolul de cerculare au scris până la anul 1787, la luna Aprile, așa și protocolul bisericii ne avîndul deplin scris li se poruncesc, ca mai degrabă să-l scrie și să-l isprăvească.

- Magu și Raișgor** (Rusciori.) Popa Dimitrie, n'are singelie.

Protocol de cerculare n'are deplin scris, și nici protocolul bisericii. Pentru aceea i-se poruncesc ca să îplinească amîndouă protocoalele.

- Alămor.** Popa Ioan Bezan, are singelie.
Aertînd amîndouă protocoalele, și fiind că cel ce numai până la anul curgătoriu au avut porunci scrise, și acestalalt, al bisericii, cu greșale scrise, i-s'au poruncit, ca cea să-l îplinească cu scrisoarea rămaselor porunci, și acestalalt mai cu bună îndreptare să-l scrie.
- Ioannes sau Ladámos** Popa Radu Banciu, are singelie.
și **Mândra.**

Acest preot arătînd protocoalele sale, unul de poruncile cerculărilor, carele nu numai fără toată rënduiala și cu necurătenie

din nou s'au mai adus legi folositoare; interesele culturale ale statului s'au promovat în mod însemnat prin sacrificii pecuniare necesare pentru punerea în lucrare a legilor aduse mai înainte în privința aceasta, esoposia regnicolă, care s'a arangiat pe baza legii, în urma sacrificiilor Domnilor Voastre a reușit splendid; prin legea referitoare la stergerea instituției comunității din confiniul militar — maghiar s'a sistat deosebirea, ce exista între aceste și celelalte părți ale statului maghiar; cu un cuvânt pe terenul justiției, deși ces tiunile mai importante, așa zicând, numai s'au pregătit, totuși s'au adus numeroase legi, cari suplinesc golurile reclamate de viața practică; vându-le și orfanii membrilor armatei încă s'au împărțit de dispozițiile salutare ale legislației. A aminti toate, câte s'au întâmplat în decursul dietei acesteia, e cu neputință. Pe când de altminteră ne exprimăm părerea de rău, că parte în urma referințelor economice și evenimentelor importante intervenite, parte în urma presiunii dorințelor de a accelera dezvoltarea statului, n'am putut înainta în restabilirea echilibrului economiei statului așa precum am dorit, dar de altă parte Ne servește spre bucurie a Ne exprima recunoștința și mulțăminta Noastră pentru acel devotament patriotic, că în butul dezvoltării nefavorabile a stărei financiare, V'afi îngrijit de siguranța tronului și a monarhiei Noastre.

Legea pentru gloate a ridicat în mod esențial puterea de apărare a monarhiei, care aceea unanimitate însuflețitoare, cu care în mijlocul situației politice esterne, ce se părea a amenința cu pericol, a-ți pus la dispoziție sumele de lipsă pentru asigurarea apărării monarhiei, dovedește în mod eclalant, că până când și D-Voastre împreună cu Noi dorim menținerea păcii, până atunci de s'ar părea aceasta ori și când a fi imposibil, fiecare fiu al iubitei noastre țări ungueresci e gata a apăra cu sângele și cu averea s'a interesele tronului, monarhiei și prin aceea a iubitei noastre patrie maghiară.

Prin acest devotament pentru patrie precum și prin acea împrejurare, că cestiunile, care sunt de a-se regula din timp în timp pe calea pactului între cele două state ale monarhiei noastre, s'au rezolvit în mod amical, guvernele noastre dobândesc un sprigin puternic în acele nisuițe ale lor, ca susținând bunele relațiuni, în care ne aflăm astăzi cu toate puterile, să-și poată continua cu succes și speranță crescândă lucrările în acea direcțiune, ca pe lângă scutirea cu deservire a interelor noastre vitale, pacea să se poată menține și mai departe.

Primiți D-Voastre mulțăminta Noastră ferbinte pentru aceasta lucrare patriotică și în general pentru zeloasele ostenele ale DVoastre.

Primiți și duceți alegătorilor D-Voastre sincerile Noastre salutări regale.

Cu aceasta parlamentul present îl declar de închis.

Foile opoziționale maghiare însă sunt cu totul măhnite față de ținuta și succesele, ce a avut dieta în decursul sesiunii expirate, și nu află nici un merit pentru actualul guvern, în ce privește fericirea patriei. Guvernul, zice ele, lucră după arbitriu, ear arbitriul acesta e cu totul în defavorul patriei, deoarece țara unguerească se tractează numai ca o colonie austriacă; n'avem rege maghiar, honvețimea n'are generali, ea se comandează de generali din armata comună, guvernul n'a îndrăsnit a încerca nici barem introducerea limbei maghiare în regimentele de sub coroana unguerească etc. — Cu un cuvânt prea patrioticele foi afirmă, că până va mai sta actualul guvern, nici un lucru folositor nu se va efectua. Așa rezonază foile maghiare opoziționale, și dacă densii, cari au puterea în mână nu sunt mulțumiți cu mersul lucrurilor, ce se mai zicem noi, cari și de și pierdem și din ce mai aveam odată.

Nici măcar o și n'a trecut dela închiderea parlamentului și Maj. Sa a și emis un autograf, prin care se convoacă dieta viitoare pe 26 Septembrie 1887 st. n.; ear ministrul de interne aduce la cunoștința municipiilor, că termenul pentru fitearele alegeri este astfel: alegerile nouă vor începe cu ziua de 16 Iunie și vor dura până în 27 ale aceleiași luni. La sfârșitul circulației dorește ministrul, ca alegerile să se facă conform legilor, în bună regulă și în „sens patriotic.“

Crisa ministerială din Paris încă e de tot încurcată. Freycinet neputându-se înțelege cu conducătorii diferitelor partide a declinat dela sine invitarea de a forma noul cabinet. Din cauza aceasta președintele republicei, dl de Grévy, a însărcinat pe Rouvier cu aceasta misiune, ceea ce acest bărbat a și primit. E întrebarea numai, dacă va putea realiza compunerea unui cabinet, de oare-ce îi stau în cale multe stavile. Stavila cea mai grea, ce se opune formării cabinetului, e cestiunea generalului Boulanger. Oportuniștii nu vor de loc să știe despre Boulanger și ei sunt sprijiniți încă de multe grupuri republicane; radicalii și intransigenții însă vor răsturna orice cabinet, în care nu va figura și generalul Boulanger.

Cu privire la nota circulară a Porții către puterile europene se scrie din Constantinopol, că Rusia earăși a început a lucra într'acolo, ca să aibă influință decizătoare și liberă acțiune asupra sorții Bulgariei. Pertractările turcesci cu Rusia au rămas fără rezultat; ba în timpul din urmă se vorbește despre o răscoală, ce a izbucnit în stambul, cu scop de a depune pe actualul sultan și în locul lui a ridica pe un pretin al rușilor; revoaltă însă alimentată de Rusia a fost năbușită și revoltanții parte decapitați, parte trimiși în robie. Circulara de altcum a fost bine primită mai de toate puterile și se urgează pentru o schimbare de idei între diferitele guverne; numai Rusia nu dă nici un răspuns.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Sinaia *).

În Sâmbăta trecută (2/14 Maiu) împărăteasa noastră a fost oaspele părechi regale române în „Castelul Peleşului.“ Regiunea romantică, frumseța naturii împreună cu a artei, a făcut acest nume pretutindea cunoscut. Cântat de buze poetice, el a ajuns a fi obiect de distracție în saloane și bordece. Elisabeta, nobila regină a României, a fost cea dintâi, care s'a inspirat de farmecul acestei regiuni și din inspirațiunea sa a produs, ceea ce ați lumea mărește sub numele „Povestile Peleşului.“ Cuprinsul lor e, șoaptele însuflețite ale monumentelor rămase neatine de vitregitatea trecutului. Un astfel de monument e și Sinaia. Călătoriul privește cu drag la acest orașel încântătoriu. El te încântă așa de mult, încât numai cu dorul de a-l revede te poți despărți de el. Sinaia pare a fi așezată în o căldură naturală, în care conduce un drum strîmt, ce străbate alătura cu vorbăreața Prahovă. Jur-împrejur — cu deosebire spre apus-meață-noapte, — se înalță munți înalți. Deadreapta Sinaiei, se înalță în toată mărirea sa Buceciul, ale cărui picuri pleșuge, chiar și în dricul verei par a fi acoperite cu o pătură subțirică de zăpadă. Jur-împrejur se estind pădurile dese de brazi întunecați, cari sunt veștmântul cel admirabil al Buceciului. Din acest parc al naturii, privește — ca un vultur — cel mai prețios mărgăritariu al acestei regiuni

*) Reamintire din feriile de vară ale unui student, publicată în „Wr. Tgbl.“ cu ocaziunea vizitei Maj. Sale împărătesei Elisabeta la Sinaia

„Castelul Peleşului“, locuința de recreare și desfătare a părechi regale în timp de vară. Castelul are o prezentare interesantă. Stilul, după care e edificat, e o combinațiune a diferitelor stiluri arhitectonice. Înfrumsețat cu sculpturi și turnuri, ceardacuri și balcoane, el îți atrage privirea chiar și dacă n'ai voi să-l privești. În vârful seu falfăie tricolorul român, roșu-galbăn-venăt. Înainte de aceasta cu zece ani de abia se pusese fundamentul acestui castel. Până la edificarea lui, regele și regina, când se depărtau în zilele călduroase ale verei din aerul stricat al Bucurescilor și alergau în atmosfera olimpică a acestei regiuni paradisiace, ei sălășluiau în mănăstirea Sinaia, unicul adăpost al călătorilor prin aceste locuri încă de prin veacul al XIV. Mănăstirea e așezată pe un colnic și are un aspect destul de frumos. O biserică încungiuată de nise zidiri scunde, e totul, ce admira lumea înainte de aceasta cu 10 ani în aceste regiuni. Dar nici aceasta nu era adesea admirată, deoarece o escursiune prin aceste locuri înainte de a comunica trenul era ceva raritate.

În anul 1876 eram student. În vara acestui an plecarăm vre-o zece inși dela Brașov, ca trecând peste pasul Timiș, să străbatem în valea Prahovei și să cercetăm aceste locuri tainice. Peste noapte ne adăpostirăm în Sinaia. Dimineața viitoare am plecat mai departe, fără a observa pe deplin frumsețea acestei regiuni. Aceasta voiam să o facem cu ocaziunea reîntoarcerii. Nu departe de Sinaia, cale cam de o jumătate și, era o crișmă, chiar lângă drumul țerei. Tocmai ne odihneam la umbra unui stejariu, când eată numai, că sosese o trăsură și se oprește chiar înaintea crișmei.

Călătoriul se cobori din trăsură și se apropiă de noi. Ne cunoșcuse după căciulele vineții, că suntem studenți.

„Bravo! Voi sunteți feciori“, — zise el — „Așa se cuvine! Înainte numai! Dacă veți ajunge pe seară la Sinaia întrebați numai după șeful medicilor militari, după generalul Davila; priștul ve va da ceva de mâncare, căci pare că toți sunteți morți de foame!“ Cu aceste el se depărta. Când plecă cu trăsura, ne mai strigă odată „La revedere în Sinaia“ și apoi dispăru.

Nu preste mult plecarăm și noi. La apusul soarelui sosirăm în Sinaia. Generalul Davila ne întâmpină în drum cu cuvintele: „Odichniți-ve astăzi bine, mâne ve voiu prezenta principelui!“ Ne îndrumă apoi la sălaș în barecele de lemn, în cari era adăpostit un despărțământ de vânători, ce era comandat spre a servi principelui. Toată noaptea tremuram, căci deși era vară și luna lumina ca ziua, totuși de pe piscul Buceciului adia un vânt subțirel, a cărui suflare recoroasă străbătea fără teamă prin încheeturile și crepăturile păreților subțiri ai baracelor. În fine se făcu ziua. Jur-împrejur păduri de brazi, munți înalți cu piscuri subțiri, albastre, jos totul verde, cerul vinețiu fără de nori, eară aerul străvețiu, curat și plin de miros plăcut.

Admiram aceste frumseși și așteptam, povestind cu soldații, până la 10 oare înaintea barecelor. Deodată apără generalul Davila între noi și ne agră milităresce: „A-ți dormit bine? Postați-ve înaintea porții mănăstirii și așteptați pe principele!“ Merserăm la poartă și ne postarăm acolo după poruncă. Nime nu era în jurul nostru. Deodată apără un domn oare-care. Era înalt și svelt de statură și îmbrăcat în civil. Obrazul îi era încungiuat de o barbă neagră. El venia repede și după el alerga lătrând un câne groaznic. Se apropiă de noi. „D-voastre sunteți — ne întrebă — studenții dela Brașov?“ „Da domnul meu!“ răspuns cel mai bătrân dintre noi. Numai decât sosi și generalul Davila. „Seusă, Alteță — zise el — însu mi voiam să ve recomand pe acești tineri, dar nu sciam, că Alteța Voastră Ve-ți sosi așa de curând de pe promenadă.“ Așadar acesta era însuși principele, pe care vorbitorul nostru îl agrăise cu „Dl meu.“ „Poștiți a-mi fi oaspeți?“ — întrebă principele. „Da, Maiestate, răspunserăm toți cu un glas. Peste câteva minute în mijlocul curții mănăsti-

era scris, ci încă nici porunci de anul acesta afară de una era scrise, adecă numai din luna lui Decembre, eară celelalte întru asemănarea prea înalțelor date n'au scris, și protocolul bisericeii despre cei cununăți numai de trei foi, fără toată rânduiala avându-le, nu l'au făcut după chipul poruncit, ci fără toată rânduiala, și încă nici pe toți cei botezați, cununăți și morți n'au scris. Pentru aceea ca cu mai mare trezvie să se afle întru paza poruncilor dela noi, întru asemănarea preafințelor date spre învățătura sa cu canonul trupesc se pedepsese.

11. **Aciliu și Annaș.** Popa Ioan Popovici are singelie. Popa Samuil Popovici, are singelie.

Arătând protocolul cercularilor, și fiindcă din anul 1785, trei porunci au lipsit, și din anul 1786, numai până la Noemvrie, și din anul 1787 numai vr'o două au scris, și celelalte cu lenevire le-a făcut, așa și protocolul bisericeii după chipul însemnat nu l'au scris, și mai mult au rămas

nescris, pentru aceia după preafințata poruncă poruncindu-se neascultătorului pedeapsă s'au hotărât. Pentru această lenevire pe numiții preoți întru îndreptarea lor cu canonul trupesc a-i pedepsă.

Protopop Ioan Dobrot, ot Poiana.

Protopop Moise Moga, paroch în Seliște.

Protopop Ioan Popovici, paroch în Seliște.

Gedeon Nichitici m. p.

Cernovici m. p.

În Nagy-Ludos, anul 1787 21 Maiu s'au lucrat:

12. **Șugag.** Popa Ioan Fața, are singelie.

Protocol pentru aceea n'are, pentru că el acum de curând fiind pe satul acesta preoțit, n'au aflat acolo protocol, acum dară i-se poruncește, ca în grabă să facă, și toate trecute porunci în trênsul să scrie.

13. **Topêrcea.** Popa Adam Lup, are singelie. Popa Iosif Munteanu, are singelie. Popa Moise Fara, are singelie.

Protocolul cercularilor neavându-l deplin, ci numai până în luna lui Martiu 1786 scris, i

s'au poruncit să-l îplinească, dară al bisericeii l'au avut deplin.

14. **Kis-Apold și Nagy-Apold** și orașul **Mercure.** P. Cazan Oraștean, are singelie. Ioan Bune, are singelie. Nicolae Cazan, are singelie.

Aceștia au amândouă proto-coalele, și al cercularilor, și al bisericeii.

15. **Nagy-Ludos.** Mihail Popovici, are singelie. P. Georgiu Fulea, are singelie. P. Luca Sasu, are singelie.

Și protocolul bisericeii și al cercularilor au avut.

16. **Cherpinis și Becc.** P. Petru Dêrzu, are singelie. P. Ioan Rufan, are singelie. Au amândouă proto-coale.

17. **Gêrbova** s'au **Sas-Orbo.** P. Petru Cerc, are singelie.

Fiind parochia nouă, și el acum de curând a venit acolo paroch, pentru aceea numai însemnări are și protocol va face.

(Va urma.)

resci se întinse o masă încărcată cu mâncări și beuturi. E de prisos a aminti, că toate acestea dispărură numai decât Prințele și principesa stăteau la fereastră și priveau cu deosebită plăcere, cât de vite se goliau vasele. Ne ridicăm apoi cu toții, umplurăm păharele cu vin și pășirăm fereastră, unde era părechea domnitoare, și întonăm o cântare, ce era prințelului și principesei patria stră-bună, cântarea „Sentinela dela Rin“ (Die Wacht am Rhein). O sfârșirăm cu „să trăiască“ părechea domnitoare. Prințele și principesa veniră la noi în curte, ne mulțămirea pentru această ovațiune și la despărțire dederă cu fiecare mâna.

Poate un pătrariu de oară plecarăm mai departe către patria noastră, și ne duceam ca vântul, veseli și voioși, căci bucatele puse pe masa prințiară delăturaseră dela noi ori ce griji și nevoi, eară dorul de a mai fi studenți și a mai vedea aceste regiuni — pe cari astăzi lumea le admiră — nu s'a stins nici acum din noi.

Varietăți.

* Dl Dr. Iosif Gall, după cum cu plăcere cetim în foile din capitală, — este denumit de membru pe viață în casa magnaților. Felicitările noastre.

* Ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică a încuviințat din ajutorul de stat pentru scoalele medii confesionale pe anul scolar 1887/8 următoarele ajutoare: gimnaziului ev. ref. din Zălau 5500 fl., celui ev. ref. din Orăștie 5000 fl., celui ev. ref. din Sepsi-Szent-Görgy 3500 fl., celui evang. ref. din Ciurgău 4000 fl. celui ev. ref. din Micolț 3500 fl., celui unitar din Cluș 300 fl. Afară de aceasta au primit ajutoare pentru lucrările de construcțiune și instalare gimnaziului ev. ref. din Pesta 20,000 fl., cel din Zălau 4000 fl., cel din Orăștie 6000 fl. cel din Siget-Marmației pentru restabilirea edificiului ars 10,000 fl.

* Despre Maialul din Alba-Iulia ni se scrie următoarele: Maialul dat de către scolarii români în 14/26 Maiu, 1887, dela ambele scoale confesionale din loc au avut un succes foarte îndestulitoriu.

Dl învățătoriu Ioan Francu dela scoala gr. or. e demn de toată lauda, că au putut întru atâta eșecita pe băieții scoalei în cânt, încât a produs în publicul de față o plăcere foarte mare și frumoasă.

Încât privesce venitul curat material, e aproape 30 fl.

Domnii ofițeri de român sunt de laudă, că au participat în așa număr mare, însă cu părere de rău unele familii românesce din loc nu au participat, din ce cauză nu știu, însă poate că acestea aparțin (nu țin de toate) partidului triumvirat nou „kosere Gylafehérvár.“

Toată stima și lauda merită și damicelele, că s'au prezentat mai toate în costumuri naționale, și prin aceasta au dat petrecerei o adevărată culoare românească, adecă după cum s'a exprimat un domn de față „Oláh mulatság.“

„Quadrilul“ și „romanele“ le-au dansat 25—30 părechi.

Dintre onorabilele doamne, cari au asistat la petrecerea aceasta am observat pe d-nele Anna Șandor de Vistiu, din Oarda de jos; Alecsandrina Moga, de pe câmpie; Elena Tordeșan, Anna Patița, Anna Velican, Marciac, Roșca, Șerban, Publius, Cirlea, etc. Ear dintre mândrele steluțe, ce au luminat în decursul petrecerei, am observat pe d-șoarele:

Letița Șandor de Vistiu, din Orda de jos, Elena Fetița, (din Luna); surorile Marciac, surorile Bergian, Eufemia Pipoș, Victoria Roșca, Rosa Șerban toate în costum, etc. etc.

Petrecere etc. a finit la 2 oare dimineața, ducând fiecare suvenir plăcut cu sine despre aceasta petrecere animată.

a + b.

* (Procesul bisericeii Sfintei Treimi din Brașov — cetate.) După cum cetim în jurnalele din capitală, procesul ce l'a purtat români acum de 4 ani cu grecii pentru de a li-se recunoască deplină paritate în administrarea bisericeii și a averii bisericesci după o pertractare de 4 zile Joi în 14/26 Maiu s'a decis la curia regală în mod definitiv în defavorul românilor. Înregistrăm cu durere acest fapt, fără de a intra în apărarea mai de aproape a lucrului până ce nu vom avea la mână informațiuni esacte.

* (Arderea operei-comice din Paris.) Ceea ce s'a întâmplat mai anii trecuți cu Ring-theatru din Viena, s'a întâmplat în zilele trecute cu așa numita „opéra comique“ din Paris. Aceasta zidire de pe piața Morivaux, în apropierea bulevardului italian, a fost cu totul distrusă de flăcările focului. După cum se scrie aspectul a fost îngrozitoriu și o spaimă nespūsă a cuprins întreg orașul. Focul a izbucnit din o esplosiune a gazului pe bină tocmai precând se esecuta opera „Mignon“ și în curând

flăcările au cuprins întreg teatrul. Mulțimea înfricoșată a năvălit afară prin tot locul pe unde afla scăpare. Mulți au fost criviți, mulți călcați, mulți au sărit de pe ferestre, cari în mare parte au rămas schilavi. O mulțime de cadavre s'au scos numai scrum și cenușă. Numărul celor morți după constatările de până aci trece peste 70. Jalea domnesce în întregul oraș. Edificiul „Opéra comique“ a fost ridicat la 1596 și de atunci încă destinat pentru produceri teatrale, la 1839 a fost earăși mistuit o parte a edificiului de îngrozitoarele flăcări.

* Concesiune de tîrg. Ministrul de agricultură, industrie și comerca în conces comunei Cața (ct. Târnavei-mari), ce s'au țină în fiecare an la 7 Maiu și 15 Septembrie st. n. tîrg de țeară.

* (Mulțămita publică.) Subscrisul comitet aduce prin aceasta cea mai profundă mulțămită:

1. Institutului de credit și de economii „Albina“ din Sibiu, pentru ajutorul de 200 fl. votat prin adunarea generală, ținută la 29 Martiu a. c., pe seama scoalei elementare de fete a reuniunii.

2. Onorabilului Domn Dr. Vasiliu Lucaciu preot gr. cat. în Șișesti pentru suma de 5 fl., donată reuniunii.

Sibiu, 28 Maiu, 1887.

Comitetul reuniunii femeilor române din Sibiu.

— Subscriși ca comisiune eșită la fața locului în Cetatea de baltă pentru revizuirea rațiociniului bisericeii gr. or. pe anul 1886 — și împlinesc prin aceasta cea mai plăcută datorință impusă de comitetul parochial a numitei bisericeii, exprimând prin aceasta cea mai călduroasă mulțămită, marimimșilor binefăcători, cari au contribuit cu oferte benevole la edificarea bisericeii cu următoarele sume: Preaonorabilul Domn Protopopescu al tractului Têrnavei inf. și paroch în Cetatea de baltă Nicolau Todoran cu 100 fl. v. a. Colectantele O. D. Vasilie Iosof par. și învățătoriu gr. or. în Tilișca dela sine 1 fl. dela P. O. DD: Daniil Marcu, 1 fl.; Ioan Iosof, 1 fl. 20 cr.; Petru Iuga, 50 cr.; Stefan Milea, notariu 50 cr.; George Brat, primariu 80 cr.; Nicolae Juga, econom 40 cr.; Dumitru Iosof, învățătoriu 20 cr.; George Staneasa, 20 cr.; Dionisiu Juga, 20 cr.; Ioan Prica, 20 cr.; Teodor Brat, 20 cr.; Andreiu Juga, 70 cr.; Andreiu Marcu, neguțătoriu în Galeș 50 cr.; Ilie Floaș, 20 cr.; —

2. Ilie Tete, econom din Cetatea de baltă, 1 fl.; Sofia Cucuiu, economă din Cetatea de baltă 3 fl.

Primească acesti marimimșii binefăcători mulțămita comitetului parochial amintit pe lângă sincera urare, ca Dumnezeu să le respătească insutit.

Cetatea de baltă, 16 April, 1887.

Iosif B. Crișan, paroch gr. or. al Boianului ca comisar protopopesc., Zacheiu I. Sasu, paroch gr. or. al Blășelului ca comisariu protopopesc., Ioan Tete, epitrop prim., Nicolae Cucuiu, hobiu epitrop, prin Nicolae Todoran, protopop., Ioan Cucuiu, notariul com. parochial.

* (Mulțămită publică.) La mica tombolă, ce s'a arangiat în 24 april a. c. în favorul reuniunii temelor române din Abrud și jur au incurs obiecte, preste cari s'au făcut 500 losuri, cari s'au vîndut cu 100 fl. Cu ocaziunea sortirei fiind și petrecere cu dans, au mai încurs ca tacse de intrare 30 fl. 50 cr.

Din suma de 130 fl. 50 cr. detragându-se spesele în suma de 29 fl. 20 cr. au rezultat venit curat în suma de 101 fl. 30 cr.

Avînd în vedere acest rezultat frumos dela tombola arangiată într'un timp atât de scurt, subscriși venim a împlini plăcuta datorință, exprimînd cea mai călduroasă mulțămire și recunoștință tuturor Onorabilelor doamne și domnișoare din Abrud, Bucium, Câmpani și Roșia, cari au binevoit a conferi și conlucra, precum și domnilor, cari au contribuit la aceea tombolă.

Abrud, în 20 Maiu, 1887.

în numele comitetului

Anna Gall,
presidentă.

Alexandru Ciura,
secretariu.

* De decan la facultatea juridică din Cluș s'ales Dr. Ludovic Farkas; ear la facultatea medicală tot de acolo Dr. Arpad Bokay.

* (Stațiune telegrafică.) Începînd cu 15 Maiu s'a instituit oficiu telegrafic la băile din Vâlcele (Elöpatok) pe întreg sezonul de băi.

* Ploae de nêsip. Un fenomen estraordinar s'a putut observa în zilele din urmă în Vicenze. Deși fenomenul nu e de tot nou în analele meteorologice, cu toate acestea foarte rar se întâmplă ceea-ce s'a observat în locul numit ca adecă: în anumite ore din zi cădea o ploae de nêsip foarte fin.

* De lângă Verșeț se scrie, că în comuna Costeiu locuitorii sunt rău maltratați de oficiile

administrative. S'au adus încă din 9 Maiu 2 companii de soldați dela Seghedin, cari au fost împărțiți câte 4 și mai mulți în casele locuitorilor, patru esecutori de dare despoaie pe bietul popor de tot, ce mai are. Mai bine de 50 capi de familie, bănuți au fost arestați, remânînd femeile și fetele în grija cătanelor. Toate acestea nelegiuri din pricină, că s'a pușcat ziua la ameați din mulțime asupra primariului, care era învățat să belească!

Semne triste...!

* Cum se regenerează tinerii. În orașelul Newton (în New-Jersey) s'a format de curînd o societate cu devisa „Contracta vițiuului“ cu scop de a regietate pe deviri. Societatea a institue fetele tinere din acel orașel, care sunt aproape de măritat. Ori-ce fată care voesce a intra în aceea societate, și ia asupra-și angajamentul, de-a respinge fără milă, și cu nici o considerare pe ori care tiner, care ar voi să o ia de soție, dacă acelaia îi plac beuturile alcoolice sau tutunul, s'au este în o altă privință prăpădit. Nobila intențiune a fetelor se pare însă, că nu va avea rezultatul dorit, fiind-că însurēții decât să lase beutura și țigara, după cum pretind tinerile fete, mai bine le lasă pe ele. Deci se nu fie problema cam puțin re'ntabilă pentru moralisatoarele damicele.

* Locomotivele, ce s'au esportat din Statele-Unite dela 1875 până acum au costat suma de fr. 63,500,000. Pe America sudică vin 37%; pe Englitera și coloni 29%; Mexicul 14%; Spania și Cuba 10% și Rusia 4%.

* (Rectificare.) Suntem autorizați din partea comitetului a face rectificarea: termenul pentru licitațiunea meninîndă pentru edificarea unui adaus la scoala din Seliște se va ține nu în 26 Maiu a. c. st. v. ci în 25 Maiu a. c. st. v.

Red.

* (Bibliografic.) A eșit de sub tipar „Stupăritul“ întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei de Constantin Dimian preot în Breșcu. Brașov 1887 tip. Alecsi. Prețul unui esemplar 80 cr.

Scopul ce l'a avut autorul la edarea acestui op de mare însemnătate și importanță mai cu seamă pentru poporul român, este cel mai salutar. Tractarea întregului material, după cum se află în acest op al părintelui Dimian, e dovadă eclatantă despre o pracsă îndelungată și cu mult interes făcută din partea autorului pe acest teren. Partea cea mai mare din lucrarea aceasta o vor cunoaște cetitorii foai pedagogice „Scoala și Familia“, în care a apărut în anul trecut și din partea căreia încă se recomandă cu tot dinadinsul, ca cea mai bună scriere la noi în ramul acesta. Limba ușoară, în care e tractat întreg materialul, ce se ține de stupărit, înlesnesce chiar priceperea și din partea ori cărui țeran, care stie ceti. Recomandăm deci și din parte-ne cu toată căldura cartea de stupărit a părintelui Dimian, care este cea mai perfectă în ramul acesta la noi.

Principiile fundamentale

din pedagogia științifică, cu deosebire privire asupra lui Herbart.

a) Temeiul pedagogiei științifice.

Principiul fundamental al pedagogiei științifice este:

„Pedagogia ca știință atâră dela filosofia practică (etica) și dela psihologie. Filosofia practică ne arată ținta, scopul educațiunii; psihologia ne arată calea, mijloacele și pedecile ei.“

Așa dară întreg sistemul pedagogic se rađimă pe doi stâlpi puternici: pe etica și psihologia științifică, și rēđimată pe acești doi rami științifici, însași pedagogia ia caracterul de știință de sine stătătoare.

Cel dintăiu, care a basat pedagogia pe aceste doauē temelii a fost filosoful Herbart, care și-a desvoltat părerile sale în aceasta direcțiune special în scrierile sale: „Filosofia practică“ (Göttingen 1808) și „Psychologia“ sa.

Herbart întemeiază moralul seu pe următoarele cinci idei (concepte) cardinali: cea a libertății interne, a perfecțiunii, a bunăvoinții, a dreptății și a bunei cuviințe.

Ce va să însemne aceste noțiuni se va vedea din cele următoare.

Libertatea internă este consonanța voinții cu vederile noastre proprii, sau întocmirea lucrurilor noastre după cea mai bună a noastră convingere. Cine lucră contra acestora resp. lucră după ideile și poruncile libertate, acela nu e deplin moral, adecă îi lipsește libertatea internă.

Idea sau conceptul perfecțiunii pretinde o voință puternică, bogată și mult cuprinđătoare.

Bunăvoința este desinteresatul devotament pentru binele oamenilor, bunătaea inimei sau iubirea curată.

Idea sau conceptul dreptății pretinde încunjurarea certe, ca un ce în genere displăcut, iubirea păcii și aflarea respective căutarea modalităților pentru esecerea dreptului fie-căruia. Iar idea sau conceptul buniei cuviințe este dispoziția de a fi gata pentru răsplătirea unei binefaceri premeditate.

Aceste idei practice, ce se refer la faptele vieții, cuprind în sine toate referințele și jurstările morale atât ale individului, cât și ale întregii societăți omenești; ele luate într'una formează idealul virtuții, ținta supremă, scopul final al vieții, fără deosebire pentru fie-care om.

În urma acestora, problema educației consistă într'a desvolta din elev un om moralicește bun, sau de oare ce moralitatea este însușirea de competență — idealul, ce trebuie să caracterizeze pe o persoană, astfel una dintre recerințele pedagogice este: conducerea elevului la acest ideal.

Scopul educației — dice Th. Waitz — este, a se asigura fiitorului om o direcțiune morală pentru viața sa internă.

Coroana educației după Herbart este: soliditatea caracterului moralității, adică un caracter moral, cu alte cuvinte o voință puternică, consecventă, care se stea în serviciul ideilor morale.

Un asemenea caracter este scopul final al educației.

Trebuie însă neapărat să se desvoalte în formă convenită — proporționată — și celelalte părți mai

esențiale, ce sunt condițiunile perfecționării omului, cum sunt: inteligența, marimnia, generositatea, religiozitatea ș. a. Cu un cuvânt, omul în întregitate sa să fie educat, precum pretind multe interese de aceeași însemnătate.

Ce se referă în deosebi la partea religioasă a educației aflăm, că la tot cazul religionea pentru filosoful Herbart nu formează un obiect de sine stătătoriu, ci ca pedagog o privește ca pe mijlocul cel mai însemnat al educației. Desvoltarea morală a educației trebuie neapărat să se aducă în legătură cu cea religioasă resp. cu interesul religios sau legătura intimă dintre om și Dumnezeu, adică religiozitatea să se cultive cu toată îngrijirea.

Tot de aceasta părere e și Ziller, care încă susține că partea morală a educației e de a se aduce în legătură intimă cu cea religioasă, pentru că moralul, deși luat numai și de sine e cu deplină valoare, totuși devine efectiv, numai basat pe preceptele religioase — numai pe aceasta basă se poate da unui caracter moral tăria cuvenită, căci conștiința despre ființa unei autorități mai înalte întărește influința prescrișelor morale asupra elevului.

Așa ni se descrie scopul educației împreună, respective basat pe etică.

Se trecem acum la al doilea factor principal al pedagogiei, adică la psihologie.

Dacă organizațiunea scoalei interne și externe, planul de învățământ, cursul învățământului, metoa-

dele și regulile educației nu corespund principiilor psihologiei, atunci învățătorii și toți cărora li-s'au încredințat destinele educației lucră în întunec, toată instrucțiunea și educațiunea lor plutește în aer și nici odată nu pot calcula la un rezultat sigur.

Tocmai pe cum un medic, nu poate produce încredere, nu poate fi medic perfect, dacă nu cunoaște corpul omenesc și fenomenele lui, tocmai așa nu poate merita încredere, nu poate fi educător desevărsit un învățător, fără cunoștințe psihologice.

(Va urma.)

Posta redacțiunii.

Dlui Dr. C. în S. Mulțemindu-Ve pentru atențiunea manifestată prin trimiterea manuscrisului pentru „Foiță,” Ve rogăm totodată de puțină indulgență, până vom termina cu publicarea manuscrisului, ce ocupă de present acest loc din foaie.

Dlui L. Z. în H. Corespondențe anonime nu se publică. Altfel în aceasta afacere am publicat deja o corespondență în Nr. 38 al „Tel. Rom.” deși e drept, că privit lucrul din alt punct de vedere. Noi numai regreta putem, când vedem, că lucrurile se duc la extrem. Red.

Loterie.

Sâmbătă în 28 Maiu 1887.

Timișoara:	21	65	48	9	50
Viena:	82	30	26	46	61

Nr. 1174

[1600] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Zlagna protopresbiteratul Agnitei, cu venit anual de 408 fl. 10 cr. — se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Reflectanții să-și prezenteze pe tițiunile instruite conform prescrișelor statutului organic §. 13. — în terminul indicat la sub-semnatul oficiu protopresbiteral.

Agnota, 5 Maiu, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiteral

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 2312.

[1601] 1—3

CONCURS.

În urma concursului publicat în luna lui Ianuaru a. c. sub Nr. 9 al „Telegrafului Român” pentru vacanta parochie Mureș-Cristur, parochie de a III-a clasă, neaflându-se nice un concurent, prin aceasta se prolungește acel concurs încă pe 30 de zile dela prima publicare, pe lângă emolumentele duse în anteriorul concurs.

Mureș-Oșorheiu, 12 Maiu, 1887.

Parteniu Trombițaș de Bethlen,
protopresbiter.

[1598]

3—3

Publicațiune.

În 25 Maiu st. v. 1887 la 11 oare a. m. *) se va ținea în sala scoalei gr.-orient. din Seliște, comitatul Sibiului, licitațiune minuendă pentru edificarea unui adaos la scoala din loc.

Aceasta se aduce la cunoștință publică cu acel adaos, cumcă fie care licitant are să depună ca vadiu 5% din prețul de esclamare satorit cu 4552 fl. 83 cr. v. a.

Oferte în scris și timbrate, prevăzute cu vadium și cu recunoșterea condițiunilor speciali se primesc de către președintele comitetului parochial din Seliște.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile speciali stau spre vedere până în ziua de licitațiune la subscrișul președinte al comitetului parochial.

Seliște, 8 Maiu, 1887.

Liviu de Lemeny,

președ. al comitetului parochial.

*) Veți între Varietăți „Rectificarea.” Red.

Nr. 106

[1602] 1—3

EDICT.

Maria Dârstar din Brașovu-vechiu, legiuita soție a lui Ioan Codlean din Codlea, carea dela anul 1880 a dispărut din Brașov și a părăsit cu necredință pe legiuitul seu bărbat, se citează a se presenta la subscrișul oficiu în termin de trei luni, dela publicarea acestui edict în „Telegraful Român,” căci la din contră se va pertracta și decide cauza sa matrimonială și în absența ei.

Brașov, în 29 Martie, 1887.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or. din tractul Brașovului I.

Ioan Petric,
prot. ca adm.

Nr. 233

[1597] 3—3

EDICT.

Elena Furir din Brașovul vechiu, care înainte cu 12 ani a părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat George Florea tot din Brașovul-vechiu tractul protopresbiteral I al Brașovului, se citează a se presenta în terminul de 4 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Român,” la subscrișul oficiu, căci la din contră se va pertracta și decide cauza ei matrimonială și în absența dênsei.

Brașov, în 17 Martie, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petric,
protop. și adm.

Următorul lui CARL HÜRSCH, fabricant de postavuri acoperitoare și nepenetrabile de apă, BUDA-PESTA Carlsring 3,

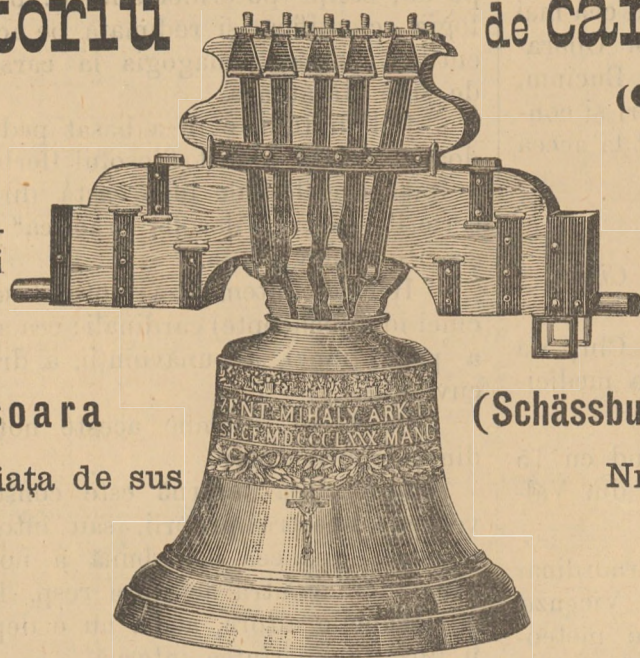
recomandă magazinul seu bogat de toate soiurile de postavuri acoperitoare impregnate și nepenetrabile de apă, plane de rapiță, saci pentru bucate, pe lângă prețuri cât se poate mai eține

[1599] 2—3

Mihaile Manchen, vărsătoriu de campane

(Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă



cu sul sueitoriu

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesei a lifera și repara clopote de toată mărimea cu coroana de stejar ori de fer legat, face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata. Solvirea se va primi și în rate. [1583] 6—10